

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

POLJE

Zbor slovenskih čebelarjev

V OŠ Polje je bilo že tretje leto zapored posvetovanje o sodobnem čebelarstvu z razstavo čebelarstva opreme in pripomočkov. Oboje je organizirala zveza čebelarstev Slovenije. Vanjo je vključeno 230 društev, ki se združujejo v medobčinske zveze. To pa pomeni tudi prek 7000 čebelarjev, ki gojijo 120000 čebeljih družin.

Namen posvetovanja je bil tudi tokrat pospeševanje in posodobljanje našega čebelarstva. Prebrali so dvajset referatov s področja tehnologije čebelarjenja in čebeljih bolezni, spregov-

rili so o paši in prevozih čebel, obdelali so najaktualnejše probleme in si ob tem izmenjali izkušnje z gosti iz drugih republik.

Razstava opreme je pokazala nekaj novosti iz izboljšav, do katerih prihajajo čebelarji pri svojem delu. Zdaj je v ospredju pozornosti napredek pri pridobivanju matičnega mlečka, cvetnega prahu in čebeljega strupa. Koristni izumi si tako hitro utrejo pot v serijsko proizvodnjo.

Na osnovi dosedanjih treh posvetovanj pripravljata zveza čebelarstev Slovenije knjigo o problematiki sodobnega čebelarstva.

Organizatorji se najtopleje zahvaljujejo upravi OŠ Polje, ki vsako leto velikodušno nudi čebelarjem svoje prostore.

Na sliki: Številni in za nepoznavalca kaj nenavadni so tile čebelarji pripomočki. Besedilo in slika: DUSAN JEŽ

ZADOBROVA-SNEBERJE

Tokrat bomo največ pozornosti posvetili KBK SLOGA, ki je v naši KS med športnimi dejavnostmi najbolj aktiven. Konec januarja so se člani zbrali na 6. rednem letnem obnem zboru. Najprej smo poslušali izčrpano poročilo predsednika kluba Jakoba Dimnika. Klub goji prijateljske stike z več drugimi klubi, celo v Italiji. Seveda pa je najbolj povezan s KS. Želja vseh članov je, da bi dobili pokrita balinišča v Zajčji dobri. Tajniško poročilo je podal Ivan Mejač. Klub šteje 92 članov, 8 članic in 2 mladince. Člani kegljajo in balinajo. Najbolj množična prireditve v naši KS je že tradicionalni kegljaški turnir, ki ga klub prireja vsako leto ob občinskem prazniku in prazniku dela. Lani je nastopila tudi ženska ekipa. Najboljši balinar je Ivan Mejač, ki je prejel tudi pokal za 1. mesto med posamezniki v balinanju. Nasploh se klub lahko pohvali s prek 30 pokali in priznanji. Balinarska sekcija deluje v I. slovenski ligi. V kegljaški sekciji nastopa 30 članov.

Po poročilih so razpravljavci poudarjali predvsem sodelovanje s TVD Partizan in združenje vseh športnih organizacij naše KS.

Izvoljen je bil 9-članski UO, 3-članski NO in 3-članska DK v KK SZDL bo klub zastopal Jože Platajs, v TKS pa delegatka Silva Mihelin.

V 1. letošnji št. Naše skupnosti smo prebrali članek KJER JE DIM... Občani ob Šmartinski cesti v Sneberjah, posebno gospodinjstvo upravičeno negodujejo, ker v tem predelu dimnikarji uslug ne delajo! Kdaj bodo dimnikarji prišli tudi v njihova gospodinjstva, da bo lahko obveljal njihov pregovor VESELO NA

DELO, DA BO DOBRO GORELO? Seveda v štedilniku in ne kje drugje!

O vodni ujmi in o vodnem krstu novega Šentjakobskega mostu je bilo že dosti pisanja v dnevnem časopisu. Pač pa opozarja štab operative gasilskega društva vse občane, ki so preveč junaško in celo z otroki hodili tik ob desnem bregu Save, naj tega ne počno, kajti razbesnela voda jih lahko preseneti — in nesreča bi bila neizogibna! IVAN KOS

Mnoga negodovanja je že povzročilo odlaganje gradnje pločnikov ob Šmartinski cesti. Pod parolo: Vsi smo »za!«! hočemo pločnike, vendar ne po »naši« zemlji ali mimo naše hiše!? Zadeva se vleče že precej let. Niso pomagale niti osebne intervencije in prepričevanje. Nasprotno: kot v posmeh vsem krajanom se je našel nekdo, ki je že naprej prijavil inšpekciji še nezakočno gradnjo kot črno gradnjo. Tako je bila ustavljena akcija, s katero bi vsaj prehodno rešili problem pešcev!

Je že tako, da v naši družbi interesi posameznika še vedno lahko prevladajo nad skupnimi. Krajan tega dela Ljubljane pa bomo še naprej hodili po asfaltu cestišču Šmartinske ceste (če bomo imeli srečo) ali po obrobni bankinah ter občestnih vrtovih — v zadovoljstvo tistih, ki jim je uspelo ustaviti prizadevanja za napredek tega dela naselja. Morda si res lahko marsikdaj očitamo, da nimamo primerno urejenega tega ali onega v našem okolju, vendar samo nekaj ljudi na terenu ne more delati in odgovarjati za vse. Lahko si je narediti svojo ograjo, vendar naj ta ograja ne bo zapiranje pred skupnimi cilji. Človek je družbeno bitje, ki ne živi samo zase! J. D.

ŠMARTNO OB SAVI

Konec januarja se je KK SZDL zbrala na letni konferenci. Navzoči so poslušali poročilo predsednika Janeza Dimnika, ki je poudaril vlogo krajevne konference. Le-ta organizacijsko združuje vse družbenopolitične organizacije, družbene organizacije in društva ter hkrati zajema v svojem delovanju vse kraje. Taka organizacijska rešitev omogoča večjo usmeritev na vsebino dela. Pomembne naloge, ki jih je opravila KK, so bila izvedba volitev, povezovanje z delegacijo KS zaradi utrjevanja delegatskega sistema, mobiliziranje sil pri gradnji rekreacijskega centra, urejanju komunalnih zadev in prostorov v domu občanov.

Po razrešitvi starega odbora je bil izvoljen nov 15-članski izvršni odbor. Žal so kmetje slabo zastopani, ker razen nekaterih izjem ne kažejo dovolj pripravljenosti sodelovati. Novi izvršni odbor se je sešel takoj po končani konferenci. Izvolil je za predsednika KK SZDL Šmartno Janeza Dimnika, za namestnika predsednika Slavko Brečko, za tajnika Vero Nemeč in za blagajnika Ivana Moleka. Čutiti je bilo pripravljenost članov odbora za medsebojno tvorno sodelovanje. Upajmo, da tako tudi bo.

Pozimi, ko si izmenjavajo roko dež, sneg in mraz, vsi krajanj pač ne trebijo radiča, se ne smučajo ali grejejo na toplem. Nekateri preizkušajo sposobnost koncentracije, izostrenost očesa in mirnost desnice v strelski družini Jože Marincelj-ŽOŽO, ki deluje že drugo leto v okviru KO ZRVS Šmartno. Člani — 37 jih je — so na nedavni razširjeni seji kritično pretresli svoj položaj in delo. SD se dokaj uspešno udeležuje tekmovanj na občinski ravni, ugotovili pa so, da bi bilo delo še učinkovitejše ob večji podjetnosti njih samih in sodelovanju vseh članov KO ZRVS. KS jim izkazuje vsestransko podporo. Tega se zavedajo, zato so ustvarjalno dopolnili delovni program. Pod strokovnim vodstvom se bodo načrtno izpopolnjevali v streljanju in skrbeli za širjenje dejavnosti med zainteresiranimi starejšimi in mladimi krajanji. Sedaj sodelujejo v občinski ligi, kjer imajo dva nastopa na mesec. Srečanja potekajo kar v dvorani doma občanov. Ker je program strelskih tekmovanj v letošnjem letu bogat, bodo imeli dovolj priložnosti pokazati svojo vrednost. Toda poudarili so, da je več kot tekmovalni dosežki vredni lastni ustvarjalni prispevek k organizaciji vsesplošnega ljudskega odpora v KS.

Problem SD, naše in verjetno tudi drugih, pa je nakup kvalitetnih zračnih pušk. Strelske družine so prepuščene iznajdljivosti posameznikov, ki jih zategadelj pot čisto vodi čez mejo. Če želimo, da postane strelstvo še bolj množična dejavnost in eden stebrov LO, je nujno rešiti ta pereč problem vsaj na republiški ravni. Največja želja SK Jože Marincelj-ŽOŽO je dobiti ustrezno strelišče. Člani SK se bodo prizadevali, da bo zgrajeno v sklopu rekreacijskega centra.

Na omenjeni seji je ocenila svoje delo tudi KO ZRVS. Aktivnost je zadovoljiva. Člani so se udeležili seminarja, praktične vaje na terenu, streljanja na strelišču Rakovnik in skupaj s člani strelske družine delovnih akcij na gradbišču novega rekreacijskega centra. Med nalogami, ki so si jih zastavili naj omenimo družbenopolitično dejavnost (priprave na volitve v SZDL) in pomoč organom KS pri pripravi in vzdrževanju obrambnih dejavnosti. Za delo pri ZRVS in v KS so bila nekaterim posameznikom podeljena priznanja.

V začetku februarja se je NK Šmartno sestala na svojem rednem obnem zboru. Navzoči so najprej slišali informacijo o dosedanjem delu, finančnem stanju in delovnem načrtu. Klub se pestile težave. Ekipa je do oktobra lani, ko je bilo usposobljeno domače igrišče, vse tekme odigrala v gosteh. Trenerja niso imeli. Zlasti doma so igrali uspešno, zato je tretje mesto v ljubljanski ligi B-skupine solidna uvrstitvev. Klub ni imel dohodkov in vsakokratni izdatki so vidno praznili blagajno; to je oviralo in onemogočalo športno nabavo opreme. Žiro račun je bil celo zaprt, ker zaradi neizdelanega statuta klub ni bil registriran. Manjka usposobljenih ljudi, ki bi se »spoznali na papirje«. Igralci pa niso zgolj brcali, ampak so tudi sodelovali pri delovnih akcijah v rekreacijskem centru. Pripravljeni so dokraja usposobiti igrišče in ga redno vzdrževati. Na zboru je bil soglasno sprejet statut, imenovan nov izvršni odbor in oblikovane so bile komisije, ki naj bi zagotavljale najbolj zavzetost delo in sodelovanje z organi in organizacijami v KS. Predsednik kluba bo izvoljen kasneje.

Krajanj Zabretove in Kovačeve ulice so uredili odtok meteorne vode, ki je poprej povzročala precej nevšečnosti. Delo so opravili udarniško, sredstva za nabavo materiala je prispevala občinska komunalna skupnost. Čimprej bo treba urediti še klanec v Obrijah, ki tudi zahteva vsaj občasno vzdrževanje. Dasiravno služi kot dostop le dvema gospodinjstvom, je pereč problem. Težki tovornjaki, ki odvažajo savski pesek, ga najbolj uničujejo. JOŽE DOVŽAN

KODELJEVO

VSAK ČAS SPET:

Gremo v kino Triglav!

Pisali smo že, da bo kino Triglav na Kodeljevem dobil lepšo zunanjo in notranjo podobo. Ker pa je datum, ko naj bi bila prenovljena dvorana spet odprta, že mimo, smo na Kinematografskem podjetju Ljubljana povprašali, kdaj bodo v kinu Triglav začeli z rednimi predstavami. Prav tako so nas zanimale najvažnejše spremembe v kinu, koliko sredstev je bilo porabljenih za njegovo prenovo ter kakšna bo vsebinska usmeritev kinematografa.

»Prenovljeni kino na Kodeljevem bi morali odpreti že 1. januarja, pa se je zataknilo pri steklu, ki ga je izvajalec del SGP Grosuplje naročil v tujini,« nam je povedal tovariš Lindič, programer pri Kinematografskem podjetju Ljubljana. »Sedaj načrtujemo, da bomo prvi film zavrteli marca, seveda če bo vse potekalo tako, kot je zamišljeno. Skoraj vsa druga dela so namreč že opravljena.«

Doslej so za prenovitvena dela porabili že 9.700.000 din, kar je za 1.388.000 din več, kot so načrtovali. Razlika so zahtevala dodatna dela, ki so bila potrebna zaradi starosti hiše in jih prej ni bilo mogoče predvideti.

Tovarišica Imperlova, vodja gospodarsko računsko službe, je povedala, da so v obnovno kinematografa vložili le svoja sredstva in nič kreditov.

Preureditev je resda draga, zato pa bosta videz kinematografa lepši in počutje gledalcev prijetnejše. Dvorana bo imela nekoliko manj sedežev kot prej, bodo pa seveda udobnejši. Filmi, ki jih bodo predvajali v kinu Triglav, bodo vsebinsko različni in kvalitetni. Kateri bo prvi predvajani film, še ne vedo, vsekakor pa bo eden takih, ki sodijo v vsebinsko opredelitev kinematografa.

DAVAN

Letošnja zima nam skoraj vsak teden pripravi kako presenečenje. Kljub vsemu se trudimo, da nam ne bi povzročila večjih težav. Na sliki: komunalci odvažajo sneg s Povšetove ceste, da bi zagotovili neoviran promet. HVASTIJA

SENOŽEŠKE RAZGLLEDNICE

Prva senožeška razglednica konec januarja za namernega ali slučajnega obiskovalca ne bi bila preveč vabljiva, saj so nas pestili slabo vreme, dež, poplave, vse pa je bilo odeto v temno sivino, ki nas je spremljala domala vse tiste dni. Pravzaprav smo se že bali, kaj se je pripetilo soncu. Za fotografa nič kaj vabljiva tema. Za pisarja veliko bolj, saj je bilo življenjsko ozadje razglednice mnogo svetlejše in prijetnejše. Senožetani namreč kljub temu, da niso mogli delati na prostem, niso mirovali, ampak so si napravili vrsto drugačnih pomembnih opravil.

Konec januarja so Senožetani pripravili srečanje vaščanov, starih nad sedemdeset let. srečanje, za katerega bi morda kdo po nislil, da je bilo

zgolj formalno, dolžnostno, je bilo vse prej kot tako. Če bi šel kdo tisto nedeljo mimo senožeške šole, bi lahko prislunil prešernemu petju, harmoniki in neštetim šalim. Temu bi lahko prislunil tudi kasneje, kajti naši starejši krajanj so se zabavali zelo dolgo in po izjavah drugih, ki jim velja verjeti, zelo uspešno.

Najmlajši so konec januarja uživali počitnice — če je temu mogoče tako reči, kajti vprašanje je, kako se da uživati v dežju. Nič jim torej ni koristilo, da je senožeška šola nakupila nekaj smučarske opreme, saj snega ni bilo, za smučanje na vodi pa je bilo še premrzlo. Malčki niso mogli izkoristiti niti igral za šolo, ki so jih postavili lansko jesen.

Kulturi čast in — nov prostor, kajti senožeški gasilski dom je vse prej kot primeren za kulturne prireditve. A člani KUD Anton Mahle so v njem 4. februarja pripravili igro Vladimirja Levstika Kastelka. Na žalost je bila predstava le za tiste, ki so v dom prišli precej pred začetkom predstave. Ne bi govoril, kako je bilo v dvorani, ker se vanjo na žalost nisem mogel prebiti, vem pa zanesljivo, da so se vrata za zapoznelimi obiskovalci zapirala le z največjo muko in z veliko nevarnostjo, da bi nekaj gledalcev popadalo iz dvorane. Pa kaj vse to, igralci iz našega kraja so se znova izkazali in zato jim velja vse priznanje.

»Senožeški Wemblwy« počiva. Voda je celo odnesla gol. A ne počivajo senožeški žogobranci ali kot jim

radi pravimo — nogometiši. Pravzaprav so dosegli lep uspeh, saj so na turnirju v malem nogometu v Domalah dosegli tretje mesto med sto osmimi moštv. Še lepši pa je uspeh, če upoštevamo, da so sodelavci na takem turnirju šele drugič. Njihove vitrine odslej krasi z nogometnim znojem prisluzeni pokal.

Pa še nekaj za sprostitev. Najstarejši nogometiš France Jerina je konec januarja praznoval svojo petdesetletnico. To je pomembna novica, saj je znano, da se polovica Senožčanov piše Jerina, tretjina Gradišek, le nekaj nas se piše drugače — pa smo se v Senožeti priselili šele v novejši dobi.

Bodi dovolj, saj vemo, da postanejo prenatrpane fotografije kič. Kiča pa ne maramo, mar ne? MATJAŽ KRANJEC

HRUŠICA-FUŽINE

Voda, električni tok, svežina in perspektiva. (Foto: Hvastija)